

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 8-го Іюля. — 1847 — Wilno. WTOREK, 8-go Lipca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

1-го Іюля, въ Высочайшій день рожденія Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы, совершена была въ Николаевскомъ Кафедральномъ Соборѣ, а также въ Римско-Католическомъ Кафедральномъ костелѣ, и во всѣхъ прочихъ храмахъ въ Вильнѣ находящихся, Божественная Литургія, въ присутствіи многочисленнаго собранія народа, по окончаніи которой, принесено было благодарственное Господу Богу молебствіе о здравіи и благоденствіи Ихъ Величествъ Государя Императора, Государыни Императрицы и всего Августѣйшаго Ихъ Дома.

Вечеромъ городъ былъ иллюминованъ.

Санктпетербургъ, 3-го Іюля.

Высочайшими Грамотами, 19 и 30 Мая сего года, Всемилостивѣйше пожалованы: Шталмейстеръ, Членъ Комитета Государственнаго Коннозаводства Графъ Александръ Толстой, и Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Князь Четвертинскій, орденомъ Св. Анны 1-й степени, съ Императорскою Короною, а состоящій въ должности Иркутскаго Гражданскаго Губернатора, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Пятницкій, орденомъ Св. Станислава 1-й степени.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Ведомству, 18-го Іюня, произведенъ за отличіе, изъ Статскихъ въ Дѣйствительные Статские Совѣтники, Гродненскій Вице-Губернаторъ, Членъ тамошняго Комитета объ инвентаряхъ Яневичъ-Яневскій.

Высочайшимъ Манифестомъ 1-го Іюля 1843 года, въ ст. I, IX и XIV, постановлено: замѣнить находящіяся въ обращеніи государственныя ассигнаціи и депозитныя билеты государственными кредитными билетами, коихъ выпускъ, постепенно и по мѣрѣ надобности, выдачею, въ замѣнъ ассигнацій, въ слѣдующіе изъ Государственнаго Казначейства и изъ Кредитныхъ Установленій платежи, начать съ 1-го Ноября того же года. Въ послѣдствіи же, по Высочайше утвержденному въ 14-й день Ноября 1844 года Положенію Государственнаго Совѣта, объ обмѣнѣ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ на государственныя кредитныя билеты и о платежѣ за фальшивые (опубликованному Правительствующимъ Сенатомъ при Указѣ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Дня 1-го Lipca, jako w dniu wielkiej Uroczystości Urodzin NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI, w Katedralnym Kościele Sw. Mikołaja, tudzież w Katedrze Rzymsko-Katolickiej i innych świątyniach znajdujących się w Wilnie, odbyło się wśród tłumnie zgromadzonego ludu, uroczyste nabożeństwo i dziękczynne modły, za zdrowie i pomyślność Najjaśniejszych Państwa, CESARZA JEJ MOŚCI i CESARZOWEJ JEJ MOŚCI, tudzież całej Najjaśniejszej Familii.

Wieczorem miasto było oświetlone.

St. Petersburg, 3-go Lipca.

Przez Najwyższe Dyplomata, z d. 19 i 30 Maja r. b., Najłaskawiej mianowani zostali: Koniuszy, Członek Komitetu Stadnin Państwa, Hrabia Alexander Tolstoj, i Rzeczywisty Radzca Stanu Xiążę Czetwertyński, Kawalerami Orderu Św. Anny 1-jej klasy z Koroną Cesarską, a zostający w obowiązku Gubernatora Cywilnego Irkuckiego, Rzeczywisty Radzca Stanu Piatnicki, Kawalerem Orderu Św. Stanisława 1-jej klasy.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 18-go Czerwca, mianowany za odznaczenie się, Grodzieński Wice-Gubernator, Członek tamiecznego Komitetu Inwentarowego, Radzca Stanu Janiewicz Janiewski Rzeczywistym Radzcą Stanu.

Przez Najwyższy Manifest z d. 1-go Lipca 1843 roku, w art. I, IX i XIV postanowiono: zastąpić będące w obiegu assygnacye Państwa i bilety depozytowe biletami kredytowymi Państwa, których wypuszczenie stopniowo i w miarę potrzeby, przez wydawanie, w zamian za assygnacye, w należących się z Kassy i Instytucyi Kredytowej Państwa wypłatach, rozpocząć od d. 1-go Listopada tegoż roku. Później zaś, w skutku Najwyżej zatwierdzonej d. 14 Listopada 1844 r. uchwały Rady Państwa, względem wymiany assygnacyi i biletów depozytowych na bilety kredytowe Państwa, tudzież względem wymiany za fałszywe (która-to Uchwała ogłoszona była przez Senat Rządzący, przy Ukazie z d. 11-go Stycznia 1845 r.), otworzoną została i dla osób prywatnych wymiana assygnacyi i biletów

отъ 11-го Января 1845 г.) открыть обменъ и частнымъ людямъ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ на кредитные билеты, здѣсь, въ С. Петербургѣ, съ 15-го Января того года, въ Экспедиціи Кредитныхъ Билетовъ, а по губерніямъ въ Уездныхъ Казначействахъ, и гдѣ есть конторы Коммерческаго Банка, въ оныхъ конторахъ. Какъ обменъ частнымъ лицамъ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ производится повсемѣстно уже болѣе двухъ лѣтъ, но все еще оставалось оныхъ въ обращеніи до 33 м. р. серебромъ, то, признавъ нужнымъ, для успѣшнѣйшаго совершеннаго изытія ихъ изъ обращенія, назначить окончательный срокъ вымѣну, Г. Министръ Финансовъ входилъ съ представленіемъ по сему предмету въ Комитетъ Г. Министровъ. Нынѣ, выпискою изъ журналовъ оного, отъ 6-го Мая и 3-го Іюня, сообщено Г. Министру къ исполненію, что Государь Императоръ, по Положенію Комитета Г. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: 1) Для вымѣна ассигнацій и депозитныхъ билетовъ на кредитные билеты, съ додачею серебромъ и мѣдью за ассигнаціи, назначить окончательнымъ срокомъ: по всемъ вообще губерніямъ Европейской Россіи 1-е Января 1848 года, по Сибирскому Краю 1-е Іюля 1848 же года, а по колоніямъ Россійско-Американской Компаніи 1-е Января 1849 года, 2) Обмѣнъ сей производить въ теченіе означеннаго срока въ Экспедиціи Кредитныхъ Билетовъ и въ Конторахъ Коммерческаго Банка, а также во всехъ Уездныхъ Казначействахъ, гдѣ не находится Конторъ Коммерческаго Банка, на точномъ основаніи Высочайше утвержденаго, 14-го Ноября 1844 года Положенія: объ обмѣнѣ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ на кредитные билеты. 3) Для сего снабжать Конторы и Уездные Казначейства, по мѣрѣ надобности, достаточнымъ количествомъ кредитныхъ билетовъ и разнѣнной серебряной и мѣдной монеты, съ отдѣленіемъ первыхъ изъ разнѣннаго капитала Экспедиціи Кредитныхъ Билетовъ, а серебряной и мѣдной монеты изъ суммъ Государственнаго Казначейства. 4) Поступающія къ обмѣну ассигнаціи и депозитные билеты высылать изъ конторъ Коммерческаго Банка прямо въ Экспедицію Кредитныхъ Билетовъ, а изъ Казначействъ въ Главное Казначейство, для передачи оныхъ также въ Кредитную Экспедицію, которая имѣетъ поступать съ оными на основаніи § 7 Устава своего. 5) Пересылку какъ разнѣннаго капитала въ конторы Банка и въ Уездные Казначейства, такъ и вымѣненныхъ ассигнацій и депозитныхъ билетовъ производить черезъ почту, безъ платежа страховыхъ денегъ. 6) Объ окончательномъ срокѣ для вымѣна ассигнацій и депозитныхъ билетовъ опубликовать черезъ Правительствующій Сенатъ и сверхъ того въ газетахъ оныхъ столицъ и въ губернскихъ ведомостяхъ. 7) Возложить на попеченіе начальниковъ губерній, чтобы таковыя объявленія, напечатанныя отдѣльно, прибиты были по городамъ на видныхъ мѣстахъ, тамъ, гдѣ бывають народныя сборища. 8) Губернскимъ предводителямъ дворянства поручить поминутыя объявленія повторять въ помѣщичьихъ имѣніяхъ; по казеннымъ же и удѣльнымъ селеніямъ предоставить сіе распоряженію Палаты Государственныхъ Имуществъ и Удѣльныхъ Конторъ. 9) Независимо отъ сего, объявленія сіи прочитывать какъ въ городахъ, такъ и селеніяхъ, по церквамъ, въ нѣкоторые праздничные дни, по окончаніи Богослуженія. 10) Повсемѣстно, кромѣ Сибирскаго Края, за два мѣсяца, а въ губерніяхъ и областяхъ оного за три мѣсяца, до наступленія окончательнаго срока вымѣна ассигнацій и депозитныхъ билетовъ, прекратить приемъ оныхъ на почтѣ отъ частныхъ лицъ, для пересылки въ другіе города, и объявить вновь вышесказаннымъ порядкомъ, что окончательный срокъ обмѣна наступитъ такого-то числа; послѣ чего ни какихъ отсрочекъ допущено не будетъ, и оказавшіеся въ рукахъ частныхъ людей ассигнаціи и депозитные билеты ни въ какіе платежи принимаемы не будутъ. 11) Разрѣшить Министру Финансовъ, независимо отъ вышеизложенныхъ распоряженій, принять и всякія другія мѣры, какія, по усмотрѣнію его и по обстоятельствамъ, могутъ быть признаны имъ полезными, дабы настоящее распоряженіе сдѣлать, сколь возможно болѣе гладкимъ и извѣстнымъ, а равно предоставить ему войти въ сношеніе съ Г. Намѣстниками Царства Польскаго и Кавказскимъ и съ Статсъ-Секретаремъ Великаго Княжества Финляндскаго, о примѣненіи такого порядка вымѣна поминутыхъ бумажныхъ денегъ въ тѣхъ краяхъ, сообразно съ мѣстными обстоятельствами.

depozytowych na bilety kredytowe, w Petersburgu od d. 15-go Stycznia tegoż roku, w Expediturze Biletów Kredytowych, a po guberniach, w Kassach powiatowych, gdzie zaś są Kantory Banku Handlowego, w takowych Kantorach. Ponieważ wymiana osobom prywatnym asygnacyi i biletów depozytowych skutecznia się już wszędzie od lat dwóch przeszło, lecz zawsze jeszcze zostawało w obiegu do 33 milionów rub. sr. przeto, uznawszy za rzecz potrzebną, dla przedszego ich wyjęcia w zupełności z obiegu, P. Minister Skarbu czynił w tój mierze przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. Obecnie, przez wypis z protokołu tegoż Komitetu, z d. 6-go Maja i 3-go Czerwca, zakomunikowano P. Ministrowi, iż Jego Cesarska Mość, w skutku uchwały Komitetu PP. Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: 1) Dla wymiany asygnacyi i biletów depozytowych na bilety kredytowe, z dodatkiem w srebrze i miedzi za asygnacye, naznaczyć ostateczny termin: we wszystkich w ogólności guberniach Rossji Europejskiej, dzień 1-szy Stycznia 1848, w Syberji, dzień 1-szy Lipca 1848 roku, a w kolonjach Rossyjsko-Amerykańskich, dzień 1 szy Stycznia 1849 roku. 2) Wymianę takową skutecznić w ciągu oznaczonego terminu, w Expediturze Biletów Kredytowych i w Kantorach Banku Handlowego, jako-też we wszystkich Kassach powiatowych, gdzie nie ma podobnych Kantorów, a to ściśle na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego w d. 14-m Listopada 1844 r. postanowienia o wymianie asygnacyi i biletów depozytowych na bilety kredytowe. 3) W tym celu Kantory i Kassy Powiatowe, w miarę potrzeby, mają być opatrzone w dostateczny zapas biletów kredytowych, oraz monety zdawkowej srebnej i miedzianej, po oddzieleniu pierwszych z kapitału Expeditury Biletów Kredytowych, do wymiany przeznaczonego, a monety srebnej i miedzianej, z summ Kassy Państwa. 4) Assygnacye i bilety depozytowe, które zamienione zostaną, odsyłać z Kantorów Banku Handlowego wprost do Expeditury Biletów Kredytowych, a z Kass powiatowych do Kassy Głównej, dla przesłania ich także do Expeditury Kredytowej, która ma postępować z niemi na zasadzie § 7 swojej Ustawy. 5) Przesyłanie tak kapitału zamiennego do Kantorów Banku i Kass powiatowych, jako-też asygnacyi i biletów depozytowych, ma się odbywać pocztą, bezpłatnie. 6) O ostatecznym terminie wymiany asygnacyi i biletów depozytowych ma być opublikowane przez Rządzący Senat, i nadto obwieszono w gazetach obu stolic i gubernijalnych. 7) Poruczyć naczelnikom gubernii, aby takowe obwieszczenia, wydrukowane oddzielnie, przybijane były po miastach w takich miejscach publicznych, gdzie się lud zwykle zgromadza. 8) Marszałkom Gubernijalnym polecić, aby rzeczone obwieszczenia powtarzane były w dobrach obywatelskich; po wsiach zaś szarbowych i udziałowych pozostawić to rozporządzeniu Izby Dóbr Państwa i Kantorów Udziałowych. 9) Oprócz tego, obwieszczenia te mają być odczytywane, tak w miastach, jako i we wsiach, po kościołach, w niektóre dni świąteczne, po ukończeniu nabożeństwa. 10) Wszędzie, wyjąwszy Syberję, na dwa miesiące, a w guberniach i obwodach Syberji, na trzy miesiące przed ostatecznym terminem wymiany asygnacyi i biletów depozytowych, zaprzestać ich przyjmowania na pocztach, od osób prywatnych, dla przesłania do innych miast, i obwieścić na nowo, wyż wskazany porządkiem, że ostateczny termin wymiany w tym a tym dniu nastąpi; poczem żadne prolongacye dopuszczane, a znajdujące się w ręku osób prywatnych asygnacye i bilety depozytowe, w żadnych opłatach przyjmowane nie będą. 11) Upoważnić Ministra Skarbu, izby, niezależnie od powyższych rozporządzeń, przedsięwzięte były wszelkie inne środki, jakie podług jego uznania i stosownie do okoliczności, zdawać się mu będą odpowiedniami dla uczynienia niniejszego rozporządzenia ile-możliwości jak najbardziej głośnie i wiadomem, jako też upoważnić go do zniesienia się z Namiestnikami: Królestwa Polskiego i Kaukazkim, tudzież z Sekretarzem Stanu Wielkiego Xięstwa Finlandzkiego, względem zastosowania takiego porządku wymiany rzeczonych pieniędzy papierowych w owych krajach, do okoliczności miejscowych.

31-го Мая сего года, въ девять часовъ по-полу-
днѣ, скончалась здѣсь, въ С. Петербургѣ, послѣ крат-
ковременной болѣзни, бывшая Правительница Мин-
грелии, урожденная Царевна Грузинская, *Нина Геор-
гиевна*, Кавалерственная Дама ордена Св. Екатерины
1-й степени, на семьдесятъ пятый годъ отъ рожде-
нія. Тѣло ея предано землѣ въ Александро-Невской
Лаврѣ, 5-го сего Іюня.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

БАВАРИЯ.

Kissingen, 28 Іюня.

Вчера, около 8 часовъ вечера, прибыли сюда
Ихъ Императорскія Высочества, Государь Наслѣдникъ
Цесаревичъ и Его Августѣйшая Супруга, Великая
Княгиня Марія Александровна, а сегодня, въ 3 часа
по полудни, прѣехала сюда Ея Императорское Высоч-
ество Великая Княгиня Ольга Николаевна, Супруга
Наслѣднаго Принца Виртембергскаго.

— Короля ожидаютъ завтра утромъ. Е. В. посѣ-
титъ Высочайшихъ Путешественниковъ, здѣсь находящихся.
Дѣлаются большія приготовления для торжествен-
ной встрѣчи любимаго монарха.

(*J. de St.-P.*)

ПРУССІЯ.

Berlin, 27 Іюня.

Его Величество Король прибылъ обратно изъ
Силезіи. — Принцъ Альбертъ отправился въ С. Петер-
бургъ.

— Изъ достовернаго источника сообщаютъ, что
проектъ укрѣпленія портового города Свинемюнде (при
Балтійскомъ морѣ), окончательно утверждёнъ; вско-
рѣ начнутся работы.

Breslaw, 28 Іюня.

Вчера, происходило здѣсь торжественное откры-
тіе памятника, воздвигнутаго въ честь Фридриха Ве-
ликаго, въ присутствіи Короля и принца Прусскаго.
Памятникъ этотъ поставленъ на площади, на которой
кругомъ разставлены были войска. Пѣхота стояла по
западному фасу площади, по сѣверному — кирасиры, по
восточному — егеря и городская стража, а по южному —
артиллерія. По срединѣ площади находились особы,
приглашенныя къ этому торжеству, а около самаго
монумента ветераны времени великаго Государя, и въ
томъ числѣ одинъ рядовой 109-лѣтъ, родившійся по
бывшей при немъ метрицѣ, 1738 года. Видъ столѣт-
няго старца, съ ружьемъ въ дряхлыхъ и дрожащихъ
рукахъ, былъ истинно трогателенъ. Вѣроятно онъ
одинъ изъ числа всѣхъ жителей Силезіи родился во
время Австрійскаго правительства. Дома, окружаю-
щіе площадь, представляли великолѣпное зрѣлище;
всѣ окна, всѣ кровли покрыты были зрителями, ко-
торые заняли также башни, ратуши, церкви св. Ели-
саветы и Гольшаускую. Король и принцъ прибыли
въ 12 часовъ. Восклиданія народа и пѣснь, окком-
панируемая военною музыкою, приветствовали Мо-
нарха, послѣ чего бургомистръ Барчъ произнесъ рѣчь,
въ коей исчислилъ благодѣнія, оказанныя Силезіи
Королями Прусскими, и упомянулъ о признательности
и преданности народа къ царствующей фамилии.
За симъ открытъ былъ памятникъ, при восклицаніяхъ
народа и пушечной пальбѣ. Памятникъ этотъ вы-
литъ изъ бронзы въ Бреславлѣ, по модели профессо-
ра Кисса; въ вышину онъ имѣетъ 14 футовъ; мрамор-
ное основаніе памятника имѣетъ 11 футовъ 10
дюймовъ длины, 5 футовъ 9 дюймовъ ширины, 74
фута 9 дюймовъ вышины. Бронзовыя украшенія по-
полнены по рисункамъ профессора Кисса.

ФРАНЦІЯ.

Paris, 1 Іюля.

Проектъ закона, предложенный министромъ вну-
треннихъ дѣлъ палатѣ депутатовъ на счетъ національ-
ной гвардіи, распущенной въ некоторыхъ городахъ,
состоитъ изъ одной статьи слѣдующаго содержанія:
„Приостановка переобразования національной гвардіи,
которую королевскими декретами повелѣно распустить
въ Люанѣ съ его предмѣстями *La Croix-Rousse, La
Guillotiere, Vaise, Caluire* и *Cuire*, Сент-Этьеннѣ съ

Дня 31 Мая г. б., о godzinie 10-jej wieczorem, za-
kończyła w Petersburgu życie, po krótkiej słabości, w 75
roku wieku swego, niegdys Władczyni Mingrelii, z domu
Carówna Gruzyjska, *Nina Georgiewna*, Dama Orderu św.
Katarzyny I-jej klasy. Ciało jej pogrzebiono w monaste-
rze Alexandro-Newskim, d. 5 Czerwca.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

БАВАРИЯ.

Kissingen, 28 czerwca.

Wczoraj około godziny 8-jej wieczorem, przybyli tu
ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI, NASTĘPCA CESARZEWICZ I JEGO
Najjaśniejsza Małżonka WIELKA XIĘŻNA MARYA ALEXAN-
DROWNA, a dzisiaj o godz. 3-jej po południu, zjechała tu
JEJ CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA XIĘŻNA OLGA NIKOLAJEW-
NA, Małżonka dziedzicznego Xięcia Wirtembergskiego.

— Król oczekiwany jest jutro rano. Jego Kr. Mość
odwiedzi Dostojnych Podróżnych, którzy się tu znajdują.
Czynią wielkie przygotowania do uroczystego przyjęcia
ukołchanego Monarchy.

(*Journal de St. Petersburg.*)

ПРУСІЯ.

Berlin, 30 czerwca.

Król Jego Mość powrócił z Szląska. Xiążę Albrecht
wyjechał do Petersburga.

— Z pewnego źródła donoszą, że ufortyfikowania por-
towego miasta Swinemünde (nad morzem Bałtyckiem) zo-
stało ostatecznie postanowione; roboty mają się wkrótce
rozpocząć.

Wroclaw, 28 czerwca.

Wczoraj odbywało się u nas uroczyste odsłonięcie
pomnika Fryderyka Wielkiego, w obec Króla i Xięcia
Pruskiego. Pomnik ten wzniesiony jest na rynku, który
ze wszystkich czterech stron otoczony był wojskiem; stro-
nę zachodnią zajęła piechota, północną kyrassyery, wschod-
nią strzelec, łącznie z gwardją miejską, a południową ar-
tyllerya. W środku tego czworoboku znajdowały się oso-
by na tę uroczystość zaproszone, a przy podstawie pom-
nika weterani z czasów wielkiego Monarchy, między
którymi był jeden szeregowy, 109 lat mający: według bo-
wiew metryki, którą miał przy sobie, urodził się 1738
roku. Widok zgrzybiałego starca, robiącego orężem ręką
osłabioną i drżąca, był nader rozczulający. On pewnie ze
wszystkich Szlązaków jest jedynym, który się za Austry-
ackiego rządu urodził. Domy rynku przedstawiały scenę
uroczą: wszystkie okna, wszystkie dachy okryte były wi-
dzami, którzy nawet mieścili się na wieżach: Ratuszowej,
kościółka św. Elżbiety i Holszauskiej. Król przybył z Xię-
ciem Pruskim o godzinie dwunastej; okrzyki ludu i pieśń
z towarzyszeniem muzyki wojskowej, powitały Monarchę;
następnie burmistrz Bartsch odezwał mowę, w której
przytoczył dobrodziejstwa udzielone Szląskowi przez Kró-
lów Pruskich i wspominał o wdzięcznej miłości ludu dla
panującej rodziny. Tu dopiero odsłonięto pomnik, który
działa i okrzyki radości ludu pozdrowiły. Posąg jest ze
spizu odlany w Wroclawiu, ze wzoru profesora Kiss; wy-
sokość jego wynosi 14 stóp, a podstawa marmurowa ma 11
stóp 10 cali długości, 5 stóp 9 cali szerokości, wysoka zaś
jest na stóp 14 cali 9. Jej ozdoby spiżowe, wykonane zo-
stały według rysunków profesora Kiss.

FRANCJA.

Paris, 1 lipca.

— Projekt do prawa, wniesiony przez Ministra spraw
wewnętrznych do Izby Deputowanych, względem gwardyi
narodowej, rozwiązanej w niektórych miastach, składa
się z jednego artykułu następującego brzmienia: „Zawie-
szenie reorganizacji gwardyi narodowej, którą postano-
wieniami królewskimi rozkazano rozwiązać w Lyonie i je-
go przedmieściach: *La Croix-Rousse, La Guillotiere, Vaise
Caluire* i *Cuire*; w St. Etienne z okolicami St. Chamont,

его окрестными мѣстами *St. Chamont*, *Valbenoite*, *Outrefurens* и *Montaud*, и Тулузѣ, можетъ быть продолжена до 31-го Декабря 1852 года. Дано во дворцѣ Нейльи, 20-го Юня 1847. Въ изложеніи причинъ этого закона сказано между прочимъ: „Хотя политическія страсти теперь приутихли, если не советѣмъ погасли, хотя стороны, неприязненные хартиѣ и династїи 1830 г., много потеряли своей силы и каждый день разувѣряются въ своихъ пустыхъ надеждахъ, но эти партїи еще существуютъ и не перестаютъ дѣйствовать. Къ тому же, къ политическимъ страстямъ, въ нѣкоторыхъ мѣстахъ и въ извѣстныхъ случаяхъ, могутъ присоединиться движенія другаго рода, не менѣе опасныя для общественнаго порядка. Бдительности большихъ общественныхъ властей, равно какъ рѣшительному и умѣренному духу правительства, предлежитъ обязанность—предидѣти опасныя безпорядки и предохранять менѣе-просвѣщенную часть народа отъ пагубныхъ заблужденій.“ Отдѣленія палаты депутатовъ будутъ поддерживать проектъ правительства, только Гг. Дювержье де Горанъ и Фоме воспротивились этому, утверждая, что палата предоставила кабинету слишкомъ обширную власть.

— Герцогъ Броли отправляется сегодня къ посольскому посту своему въ Лондонъ, въ сопровожденїи секретаря посольства графа Жарнака, который нѣсколько дней находился въ Парижѣ.

— Говорятъ, что лордъ Норменби, останется посланникомъ въ Парижѣ не смотря на противорѣчїи этому слухи.

— Архїепископовъ—Камбрейскаго и Буржскаго ожидаютъ въ Парижѣ, гдѣ они съ обычнымъ церемоналомъ получатъ кардинальскія шляпы.

— Послѣ недавно минувшихъ событїй въ Португалїи, принцу Жузвильскому предписано, чтобы онъ не отправлялъ кораблей своей эскадры въ Лиссабонъ.

— Въ алжирскомъ журналѣ *Akhbar* сообщаютъ, что принцъ Омальскїй имѣетъ быть назначенъ алжирскимъ генераль-губернаторомъ, а начальство надъ войскомъ въ Африкѣ вѣрено будетъ генералу Бедо.

— Въ Алжирскомъ Мониторѣ отъ 20 Юня пишутъ, что Абд-эль-Кадеръ все еще остается въ грозномъ положенїи относительно Марокксккаго императора; онъ перемѣщаетъ свою деиру съ одного мѣста на другое, и мароккскїя начальства смотрятъ на это равнодушно.

— По письмамъ изъ Алжирїи, между войсками марокксккаго императора и Абд-эль-Кадера произошло кровопролитное сраженїе, въ которомъ сей послѣдній одержалъ совершенную побѣду, чему способствовало то, что на его сторону перешло значительное число императорскихъ солдатъ. Въ испанской же газетѣ *Eco del Comercio* сообщаютъ, что вся сѣверная часть мароккской имперїи, Рифъ и Горы провозгласили Эмира Абд-эль-Кадера Великимъ Падишахомъ и императоромъ Марокка. Эмиръ, говорятъ находится только въ разстоянїи двухъ станцій отъ испанской крѣпости Мелилли.

— За нѣсколько предъ симъ дней сообщено было журналами, что на Г. Мерильо, пера Франціи, въ собственной его квартирѣ, напалъ убійца, принадлежавшїй въ высшему классу общества, и находившїйся въ близкихъ сношенїяхъ съ этимъ же перомъ. Нынѣ же напечатаны слѣдующїя ближайшїя подробности сего происшествїя. Г. Мерильо считается опекуномъ двадцати двухъ-лѣтняго виконта Денена, автора нѣсколькихъ биографїй и недавно изданной брошюры о колонизаціи Алжирїи. Денень, при расточительной жизни, растратилъ уже часть своего имѣнїя. Г. Мерильо чтобы сохранить остальную часть держалъ молодого Виконта подъ строгимъ надзоромъ. 23-го числа, въ 8 часовъ утра, Денень безъ доклада явился въ рабочїй кабинетъ опекуна и потребовалъ денегъ. Получивъ отказъ, Виконтъ досталъ пистолетъ; Г. Мерильо бросился на него съ тѣмъ, чтобы обезоружить его, и, не смотря на сильный ударъ прикладомъ пистолета въ лицо, успѣлъ овладѣть оружіемъ. Тогда Денень въ ту же минуту досталъ другой пистолетъ и выстрѣлилъ изъ него въ г-на Мерильо, но далъ промахъ. Велѣдъ за тѣмъ, убійца побѣжалъ; но былъ на лѣтницѣ остановленъ и взятъ подъ стражу. При немъ нашли два векселя на имя Г. Мерильо, и вѣроятно Денень хотѣлъ принудить своего опекуна, чтобы онъ подписалъ ихъ; однако сумма, на которую они были написаны, не превосходила 1,800 фр.

Valbenoite, Outrefurens и Montaud, и въ Тулузїе, можетъ себя przedłużyć do 31 grudnia 1852 roku. Dan w pałacu Neuilly 20 czerwca 1847 roku. W przytoczeniu powodów tego prawa między innymi powiedziano: „Chociaż namiętności polityczne obecnie ucichły, jeśli niezupełnie zgasły, chociaż stronnictwa nieżyczliwe ustawie konstytucyjnej i dynastji 1830 roku, wiele już utraciły ze swojej mocy, i codziennie przekonują się o bezzasadności swoich marzeń; jednakże te stronnictwa istnieją i nie przestają działać. Nadto, do namiętności politycznych, w niektórychъ miejscach, i w pewnychъ zdarzeniach, mogą się przyłączyć poruszenia innego rodzaju, nie mniej niebezpieczne dla porządku publicznego. Na czujności władzъ wyższych, jako też na stanowczymъ i umiarkowanymъ duchu rządu leży obowiązekъ—zapobiegania niebezpiecznymъ zaburzeniom, tudzież ochraniania mniej oświeconej części narodu od zgubnychъ obłąkań.“ Biura Izby Deputowanychъ oświadczyły się już za tymъ projektemъ rządowymъ, i tylko PP. Duvergier de Hauranne i Faucher sprzeciwiali się temu, utrzymując, że Izba udziela gabinetowi władzę zbytъ obszerną.

— W dniu dzisiejszymъ, Xiążę Broglie wyjeżdża na swoje posadę poselską do Londynu. Hr. Jarnac, sekretarzъ pomienionego poselstwa, który kilka dni przepędził w Paryżu, towarzyszy Posłowi do Anglii.

— Mówią, że Lord Normanby, mimo krząjącychъ wieści przeciwnych, nie opuści poselstwa w Paryżu.

— Arcybiskupi z Cambrai i Bourges spodziewani są w Paryżu, gdzie ze zwykłymi uroczystościami otrzymają z rąk Króla kapelusze Kardynalskie.

— Po ostatnichъ wypadkachъ w Portugalji, polecono Xięciu Joinville, aby z floty swojej nie wyprawiałъ okrętówъ do przystani Tagu.

— Według algierskiego dz *Akhbar*, z d. 22 czerwca, Xiążę Aumale ma być mianowany Jeneralnymъ Gubernatoremъ Algierji, a dowództwo nadъ wojskiemъ w Afryce powierzone będzie Jeneralowi Bedeau.

— *Monitor Algierski* donosi, pod dniemъ 20 b. m., że Abd el Kader ciągle zajmuje groźne stanowisko przeciw Cesarzowi Marokańskiemu. Przenosi bowiem swoje deirę, (obózъ warowny) z jednego miejsca na drugie, a władze Marokańskie patrzą na to z największą obojętnością.

— Podługъ listówъ z Algierji, między wojskami Cesarza Maroku i Abd-el-Kaderemъ zaszła jużъ krwawa bitwa, w której ten ostatni odniósłъ zupełne zwycięztwo, przezъ przejęcie znacznej liczby żołnierzy cesarskichъ na jego stronę. Zkąd inądъ gazeta hiszpańska *Eco del Comercio* pisze, że cała część północna cesarstwa marokańskiego, Rif i Góry obwołały Emira Abd-el-Kadera Wielkimъ Padyszachemъ i Cesarzemъ Maroku. Emirъ ma się znajdować o dwie tylko stacje od twierdzy hiszpańskiej Melilla.

— Przedъ kilku dniami doniosły były dzienniki, że P. Merilhou, Par Francji, napadniony zostałъ w swoimъ mieszkaniu przezъ mordercę, należącego do wyższychъ klassъ społeczeństwa i zostającego w blizkichъ stosunkachъ z tymъ же Paremъ. Teraz czytamy w tychъ dziennikachъ następujące bliższe szczegóły tego wypadku. P. Merilhou jest opiekunemъ 22-letniego Wice Hrabiego Denain, autora wielu biografji i niedawno wydanej broszury o kolonizacyi Algieru. Młodzieniec ten, przezъ marnotrawne życie, straciłъ jużъ większą częśćъ swego majątku, i przeto P. Merilhou, aby uratować resztę, miałъ go pod ścisłymъ dozoremъ. Dnia 23 czerwca, o godz. 8 rano, Denain wszedłъ nagle, bezъ oznajmienia się, do gabinetu P. Merilhou, i tonemъ rozkazującymъ domagał się od niego pieniędzy; otrzymawszy zaś odmowną odpowiedź, dobyłъ z kieszeni pistolet. Postrzegłszy to w porę P. Merilhou, rzuciłъ się nań, aby go rozbroić, i lubo ugodzony w twarz kolbą, potrafiłъ jednakъ wydrzeć mu tę broń z ręki. Ale w tejъ chwili Denain, wyjąwszy drugi pistolet, wystrzeliłъ zeń do P. Merilhou, lecz chybił; poczemъ uciekając, przytrzymany zostałъ na wschodachъ i w ręce sprawiedliwości oddany. Znalezione przy nimъ dwa wexle na rachunekъ P. Merilhou, i widocznie, że Denain chciałъ go zmusić do ichъ podpisania; summa jednakъ na jaką wystawione były, nie przenosi 1,800 franków.

2 Июля.

Сегодня поутру было заседание совета министров, которые совещались по делу Г. Кюблера.

— В палате депутатов происходили сегодня прения о бюджете расходов на 1848 год, и остановились на статьях расходов министерства публичных работ. Первые 10 пунктов приняла палата без прений. Палата первая рассматривала проект закона о врачебной практике.

— В палате депутатов розданы членам доклад комиссии о проекте закона, которым продолжается срок для силы законов об иностранных эмигрантах во Франции. Число их, в теперешнее время, простирается до 11,600 человек, между которыми 6,272 Испанца, 604 Итальянца и 178 Немцев; 4,718 из них получают от казны пособие. В течение последнего года, девять эмигрантов высланы из Франции.

— Герцог и герцогиня Монпансье обѣдали третьего дня в Мальмезонь у Королевы Христинь.

— Носятся слухи, будто маршал Люжо, на неоднократные приглашения в Париж, отвечал, что онъ прибыл во Францию отдохнуть, а не заниматься делами.

— В *Siècle* пишут, что генерал Кюбер, в общем заседании суда первая, будет держаться совершенно другой системы защиты, нежели та, которой онъ придерживался при допросах, и которая была в очевидном противоречии с его письмами, то есть, онъ будет утверждать, что действительно подкупил Г. Теста, и что поэтому онъ виноват.

— Г. Эмиль Жирарден продолжает войну с министерством. В заседании палаты депутатов, происходившем в пятницу, (25 ч.) Г. Дюшатель объявил, что онъ считал бы делом позорным со стороны министра, если бы взял акцию какого либо общества железных дорог, и что если бы онъ самъ сдѣлался виновным в этомъ, то не осмѣлился бы взглянуть на своих товарищей. Сегодня Г. Жирарденъ объявил, что одинъ изъ товарищей Г. Дюшателя, состоящий еще членом кабинета, получил 500 акций на северную железную дорогу, которых называл даже серп.

— Завѣтные спекулянты держали значительные пари, утверждая, что настоящий кабинет, 15 Августа, уже не будет существовать.

— *Journal des Débats*, в одной из теоретических своих статей утверждает, что в последние годы настоящий политический партии совершенно разстроились, и думает, что при предстоящих выборах депутатов произойдет совершенно новый состав оныхъ.

— Цены на хлеб несколько понизились. Извѣстия об урожаях благоприятны, но не так как утверждали две недели тому назадъ.

— Запасы хлеба в Марсели простираются до 1,700,000 гектолитров; а так как в скором времени ожидают новых подвозов хлеба из Черного моря, то спекулянты сильно этимъ озадачены.

А н г л и я.

Лондонъ, 26 Июня.

Говорят, что Королева в скорѣ выѣдет в Шотландию, гдѣ посетит маркиза Аберкорна, в его имѣнии.

— В Спитгедѣ вѣлио, в течение двухъ недель, собрать учебную эскадру изъ пяти линейныхъ кораблей и столько же паровыхъ фрегатовъ, которая будетъ состоять подъ начальствомъ адмирала Непира.

— Его Императорское Высочество Принцъ Петръ Ольденбургскій съ Супругою своею приѣдетъ сюда на два недѣли.

— Королева назначила 300 ф. ст. пожизненнаго пенсіона Патеру Матью, основателю общества трезвости, и 200 ф. ст. ежегодно вдовѣ и семейству доктора Чальмерса, основателю, такъ называемой вольной Шотландской церкви.

— В министерскихъ журналахъ пишут, что парламентъ будетъ закрытъ прежде 30 Июля.

— Съ кораблемъ *Marmion* получены в Лондонъ письма изъ Нью-Йорка отъ 8 с. м., съ извѣстіями изъ Мексики отъ 19 Мая. В нихъ сообщаютъ, что американскій Коммодоръ Перри овладѣлъ множествомъ

Dnia 2 lipca.

Wczoraj rano, odbywała się rada gabinetowa, na której naradzano się w przedmiocie processu Jenerala Cubières.

— Izba Deputowanych zajmowała się wczoraj naradami nad budżetem wydatków na rok 1848, i stanęła na tytule wydatków ministerstwa robót publicznych. Pierwsze dziesięć rozdziałów uchwaliła Izba bez sporów. Izba Parów zajmuje się jeszcze projektem o praktyce lekarskiej.

— W Izbie Deputowanych zostało rozdane członkom sprawozdanie komisji o projekcie do prawa, mocą którego przedłuża się termin działania praw o obcych emigrantach, znajdujących się we Francji. Liczba ich, w obecnym czasie, wynosi około 11,600 osób; między nimi jest 6,272 Hiszpanów, 604 Włochów i 178 Niemców, 4,718 emigrantów otrzymują wsparcie ze skarbu. W ciągu ostatniego roku, dziewięciu wychodźców zostało z Francji wydalonych.

— Xiążę i Xiężna Montpensier obiadowali onegdaj u Królowej Krystyny, w Malmaison.

— Krąży pogłoska, że Marszałek Bugeaud, na kilkukrotne zaproszenie go do Paryża, miał odpowiedzieć, iż przybył do Francji dla wypoczynku, nie zaś dla zajmowania się interesami.

— *Siècle* zapowiada, że Jenerał Cubières na publicznem posiedzeniu Sądu Parów, obierze zupełnie inny system obrony, niż ten, którego się trzymał przy instrukcji, a który był w sprzeczności z jego listami; to jest obstawiać będzie przy tém, że rzeczywiście przekupił P. Teste, i że przeto tenże jest winnym.

— P. Emil Girardin nie przestaje prowadzić wojny przeciw ministerstwu. Na piątkowem posiedzeniu Izby Deputowanych (d. 25), P. Duchatel oświadczył, że uważałby za rzecz haniebną ze strony Ministra, gdyby wziął akcje jakiego towarzystwa kolei żelaznych, i że co do niego, gdyby się stał tego winnym, nie śmiałby spojrzeć w oczy swoim kolegom. P. Girardin ogłasza dziś w *La Presse*, że jeden z kolegów P. Duchatel, który jest jeszcze członkiem gabinetu, otrzymał 500 akcji na Północną kolej żelazną, których serye nawet wymienia.

— Pomiedzy spekulantami tutejszemi zawarto kilka znacznych zakładów o to, że terażniejszy gabinet d. 15 sierpnia już nie będzie przy sterze rządu.

— *Journal des Débats* w rozumowym artykule twierdzi, że w Anglii w ostatnich latach dotychczasowe polityczne stronnictwa zupełnie się rozprzęgły, i sądzi, że z następnych wyborów Parlamentu zupełnie nowy ich skład wyniknie.

— Ceny zboża nieco spadły. Doniesienia o urodzajach są zaspokajające, ale wszakże nie tak pomyslane, jak były przed dwoma tygodniami.

— Składy zboża w Marsylii wynoszą 1,700,000 hektolitrow; że zaś wkrótce nowe zapasy z Czarnego morza nadejdą, przeto spekulanci w wielkim znajdują się kłopotcie.

A N G L I A.

Londyn, 26 czerwca.

Słychać, że Królowa niebawem wyjedzie do Szkocyi, gdzie odwiedzi Margr. Abercorn w jego dobrach.

— Wydano rozkaz, aby w przeciągu dwóch tygodni zebrała się w Spithead flota, złożona z pięciu okrętów liniowych i tyluż parowych fregat. Flota ta odbywać będzie ćwiczenia pod wodzą Admirała Napier.

— J. C. W. Xiążę Piotr Oldenburgski spodziewany jest tu ze swoją małżonką na dwa tygodnie.

— Królowa przeznaczyła 300 funt. szt. dożywotniej pensji Ojcu Mathew, sławnemu twórcy towarzystwa wstrzeźliwości; udzieliła oraz 200 funt. szt. rocznie wdowie i rodzinie Dra. Chalmers, ustanowiciela tak zwanego wolnego kościoła Szkockiego.

— Dzienniki ministerjalne donoszą, że parlament przed 30-m lipca nie będzie odroczony.

— Okrętem *Marmion* nadeszły do Londynu listy z New-Yorku pod dniem 8 b. m., z nowinami z Mexyku do 19 maja. Donoszą one, że amerykański Kommodor Perry opanował mnóstwo miasteczek przy odnodze Meksykańskiej,

лстетечекъ при мексиканскомъ заливѣ, и что онъ дѣлаетъ приготовленія къ нападенію на Тобаско, въ которомъ находится гарнизона до 2,000 чел.

— Пароходъ *Antelope* прибылъ въ Ливерпуль съ новостями изъ Рио-Жанейро по 10-е Мая. 3-го с. м., Бразильскій императоръ открылъ законодательное собраніе рѣчью, въ коей объявилъ, что казенные расходы покрываются государственными доходами, при чемъ надѣется, что въ слѣдствіе предпринятыхъ правительствомъ мѣръ, окажется довольно значительный остатокъ доходовъ, такъ что можно будетъ приступить къ уменьшенію государственнаго долга.

— Губернаторъ Гринвичскаго госпиталя и извѣстный начальникъ англійскаго флота во время экспедиціи противъ Сиріи, адмиралъ Стопфордъ, скончался сегодня на 80 отъ роду.

27 Іюня.

Относительно отказа въ повиновеніи Опортской юнты, въ здѣшнихъ журналахъ выражаютъ разные мнѣнія. Вигскій жур. *Globe* утверждаетъ, что прежде должно было составить новое министерство; *Standard* того же мнѣнія, но прибавляетъ, что графъ Дасъ-Антасъ не законно содержится подъ арестомъ англійскаго флота, потому что онъ не плѣнникъ и не преступникъ.

— Вооруженное движеніе противъ Кантона, о которомъ получено уже въ Англии официальное извѣстіе, занимаетъ нынѣ вниманіе лондонскихъ журналовъ. Всѣ одобряютъ дѣятельность и энергію, оказанную въ этотъ случаѣ Гонгъ-Конгскимъ губернаторомъ, Г. Девисомъ; но въ жур. *Times* результатъ сей считаютъ недостаточнымъ и могущимъ только причинить новый разрывъ съ Китаемъ.

— Въ *Morning Chronicle* равномерно предсказываютъ войну съ Китаемъ и утверждаютъ, что все нынѣ случившееся есть только окончаніе начала къ новой войнѣ. Мы вынудили у Китайцевъ новыя условія, но не знаемъ, что на это скажутъ въ Пекинѣ. Въ томъ же журналѣ сообщаютъ, что сэръ Джонъ Дависъ, удаляясь изъ Кантона, оставилъ тамъ роту 18-го Ирландскаго полка съ тою цѣлю, чтобы наблюдать за безопасностію англійскихъ резидентовъ. Очевидно, что эти силы недостаточны, и легко можно предвидѣть кровавыя столкновенія, слѣдствіемъ коихъ будетъ новая экспедиція и овладѣніе Кантономъ.

И т а л і я.

Римъ, 18 Іюня.

Торжество, которое вчера совершилось здѣсь, въ день вошествія на апостоліческій престолъ Пія IX, было во всѣхъ отношеніяхъ интересно, и, можно сказать, великолѣпно; оно состояло изъ освященія штандарта. Извѣстно, что въ минувшемъ году, Болонцы, въ знакъ любви и братства подарили Римлянамъ богато вышитый штандартъ, который Папою переданъ былъ Князю Орсини, какъ римскому сенатору и начальнику римской муниципальной гвардіи. Вчера, всѣ городскія легіоны, числомъ 14, въ предшествіи вышеупомянутаго князя, взяли торжественно сей штандартъ изъ Капиталія, принесли его на Монте-Кавалло. Сверхъ сего, каждый легіонъ имѣлъ особое свое знамя, богато украшенное, съ римскимъ орломъ на верху. По прибытіи къ папскому дворцу, всѣ знамена расположены были въ одну линію подлѣ крыльца, на коемъ вскорѣ появился Пій IX, окруженный кардиналами; Е. С. благословилъ знамена и собравшійся народъ. Во время сего обряда, хоръ пѣвцовъ пропѣлъ гимнь, слова и музыка коего были нарочно сочинены для сей цѣли; другой же гимнь пропѣтъ былъ, при удаленіи Папы съ крыльца. За сими всѣ легіоны въ прежнемъ порядкѣ, возвратились въ Капиталію, только по другимъ улицамъ города. Вечеромъ, хоръ пѣвцовъ, отправился во дворецъ Орсини, для выраженія благодарности князю, который при семъ случаѣ, по повелѣнію Папы, общалъ городу давно ожидаемый муниципальный уставъ.

— Предсказанное Папою въ засѣданіи консисторіи, 11 Іюня, учрежденіе министерскаго совѣта, обнародовано уже официально путемъ, посредствомъ такъ называемаго папскаго *Motu proprio*, на основаніи коего начальники главныхъ отраслей государственнаго управленія должны присутствовать въ засѣданіяхъ совѣта министровъ, въ коихъ важнѣйшія дѣла, требую-

т же чини приготовленія до удерженія на Тобаско, котораго 2,000 ludzi залоги.

— Пароходъ *Antelope* прибылъ до Liverpools z nowinami z Rio-Janeiro do d. 10 maja. Dnia 3 tegoż mi esiąca, Cesarz Brezyljski zagalil zgromadzenie prawodawcze mową, w której oświadczył, że wydatki skarbu publicznego pokryte są dochodami kraju; spodziewają się tam zarazem, że w skutku przedsięwziętych przez rząd środków, dosć znaczna będzie przewyżka dochodów, aby się mógł zająć umorzeniem długu narodowego.

— Admirał Stopford, Gubernator szpitala w Greenwich, i znany dowódca floty angielskiej w wyprawie Syryjskiej 1840 r., umarł dziś w 80 roku życia.

Dnia 27 czerwca.

O odmówieniu poddania się junty w Oporto, różne są zdania tutejszych dzienników. Wigowski *Globe* przyznaje, że naprzód powinno być utworzone nowe ministerstwo. I *Standard* jest tegoż zdania, dodając, że Hr. Das Antas niewłaściwie więziony jest przez marynarke angielską, gdyż nie jest ani jeńcem ani zbrodniarzem.

— Zbrojna demonstracya przeciw Kantonowi, o której nadeszło urzędowe potwierdzenie do Anglii, żywo zamuje londyńskie dzienniki. Wszystkie pochwalają sprężystość i energię rozwiniętą w tej okoliczności przez P. Davis, Gubernatora wyspy Hong-Kong, ale *Times* uważa ten rezultat za niedostateczny i mogący tylko spowodować nowe zerwanie z Chinami.

— *Morning-Chronicle* przewiduje także wojnę z Chinami, i mówi, że to całe zdarzenie jest tylko końcem początku nowej wojny. „Wydarliśmy wprawdzie od władz Kantonu koncesyje, ale nie wiemy co na to powiedzą w Pekinie.“ *Morning-Chronicle* zawiadamia nas zarazem, że Sir J. Davis oddalając się z Kantonu, pozostawił tam kompanią 18-go półku Irlandzkiego, aby czuwać nad bezpieczeństwem Rezydentów angielskich. Ale widocznym jest, że te siły nie zaimponują Chińczykom, i łatwo jest przewidzieć krwawe zajęcia, które wywołają nową wyprawę i spowodują nakoniec zajęcie Kantonu.

W a o o n y.

Rzym, 18 czerwca.

Uroczystość, którą dnia wczorajszego obchodzono tu rocznicę wstąpienia na Stolicę Apostolską Piusa IX, była ze wszęch miar interesującą, i można powiedzieć wspólną; zależała zaś na poświęceniu chorągwi. Wiadomo, iż w roku zeszłym, Bolończykowie, na znak miłości i braterstwa, ofiarowali Rzymianom bogato haftowaną chorągiew, którą Papież przekazał Xięciu Orsini, jako Senatowi Rzymskiemu i dowódcy gwardji municypalnej w Rzymie. Wczoraj więc wszystkie legie miasta, w liczbie 14, mając na czele swoim pomienionego Xięcia, zabrawszy uroczyste chorągwie tę z Kapitolu, przyniosły ją na Monte Cavallo. Każda legia prócz tego miała swój osobny sztandar, bogato ozdobiony, z orłem Rzymskim na wierzchu. Za przybyciem przed pałac Papieżki, wszystkie rzeczony chorągwie uszykowały się w rząd przed krążankiem, na którym wkrótce ukazał się Pius IX, otoczony Kardynałami, i tak chorągwiom, jak i zgromadzonemu ludowi, Apostolskie błogosławieństwo udzielił. Podczas tego obrzędu, chór amatorski śpiewaków wykonał hymn, którego słowa i muzyka umyślnie na ten cel ułożone były, i drugim podobnymże hymnem oddalającego się z krążanku Ojca św. pożegnał. Następnie cały orszak, w tymże porządku, powrócił do Kapitolu, przez inne ulice miasta. Wieczorem, śpiewacy choru, składający się z amatorów, udali się do pałacu Orsini, dla podziękowania Xięciu, który przy tej okoliczności, z rozkazu Papieża, zapowiedział stanowcze i rychłe nadanie miastu oczekiwanej oddawna ustawy municypalnej.

— Zapowiedziane przez Papieża na Konsystorzu d. 11 czerwca ustanowienie Rady Ministrów, ogłoszone już jest urzędowie, przez tak zwane *Motu proprio* Papieżkie, mocą którego, naczelniccy głównych gałęzi administracyi państwa, mają się zgromadzać na Radę Ministrów, na której najważniejsze sprawy, wymagające sankcyi Ojca św., mają być podawane do wspólnej nad niemi narady. Przytęm

ція утвердження Папы, будуть предлагаемы для совмѣстнаго разсмотрѣнія. Учрежденіе департаментовъ будетъ усовершенствовано, раздѣленіемъ несходныхъ между собою отраслей управленія и соединеніемъ однородныхъ предметовъ. Членами новаго государственнаго совѣта назначены: 1) кардиналь статсъ-секретарь, президентомъ; 2) кардиналь камерленго (гофмейстеръ); 3) кардиналь начальникъ публичныхъ работъ; 4) аудиторъ камеры; 5) римскій губернаторъ; 6) генераль казначей; 7) президентъ арміи (военный министр). Сверхъ сего могутъ еще быть приглашаемы для совѣщанія начальники (*Capi*) разныхъ присутственныхъ мѣстъ.

Флоренція, 12 Іюня.

Новый законъ о цензурѣ, получившій силу, въ началѣ нѣнѣшняго мѣсяца, имѣлъ слѣдствіемъ улучшение издаваемыхъ здѣсь журналовъ, котораго желали уже съ давняго времени. *Gazetta di Firenze* значительно увеличила свой форматъ. Когда, великій герцогъ возвратился сюда изъ Мареммена, къ нему явилась, для выраженія общей благодарности за поминутый законъ, депутация, состоящая изъ членовъ сената, профессоровъ, адвокатовъ и писателей. Его Императорское Высочество принялъ депутацию очень милостиво; а изъ словъ, произнесенныхъ имъ при этомъ случаѣ, заключаютъ, что будутъ приведены въ исполненіе еще многія другія реформы, сообразныя съ духомъ времени.

Испанія.

Мадридъ, 22 Іюня.

Иnfантъ Донъ-Франциско отправился 19-го числа въ Пардо, гдѣ имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ Королемъ, который, какъ утверждаютъ, объявилъ прежде французскому посланнику, что примирится съ Королевою лишь тогда, когда все министры оставятъ кабинетъ и генераль Серрано будетъ удаленъ. Эти условія не могутъ быть приняты, ибо такимъ образомъ предоставлена была бы Королю власть распускать каждое министерство, не поправившееся ему, и имѣть влѣніе на правленіе страны.

— Правительственныя газеты старались представить прїездъ Монсиньора Брунелли папскою нунціатурою, выражающею признаніе правленія Изабеллы апостольскою столицею. Однако посольство сего прелата не имѣетъ сего назначенія; онъ не нунцій, а апостольскій делегатъ, и прибылъ въ Испанію единственно для осмотра состоянія католицизма въ этой странѣ. Королева приняла его съ большою торжественностію, поцѣловала перстень прелата, приняла изъ его рукъ папское письмо; но разговоръ съ его стороны ограничился изъявленіемъ удовольствія, которое онъ ощущалъ при видѣ набожности Испанцевъ въ провинціяхъ, чрезъ которыя проѣзжалъ.

— Третьяго дня вечеромъ получили здѣсь, въ Мадридѣ, извѣстіе, что въ ночь съ 19-го числа, бывший карлистскій полковникъ Арнаизъ, извѣстный подъ именемъ эль-Эстудіанте, вторгнулся, съ тридцатью или сорока вооруженными всадниками, въ Квентанпалью и разныя другія мѣста, находящіяся на большой дорогѣ изъ Бургоса въ Понкорво, провозгласилъ Королемъ Карла VI, уничтожилъ жандармскіе посты, увелъ всѣхъ почтовыхъ лошадей, и сжегъ телеграфъ. На слѣдующее утро были посланы изъ Бургоса, гдѣ господствовало большое смятеніе, сто человекъ для преслѣдованія его. Кажется, эти Карлисты бѣжали въ горы (Монтесъ де Ока), чрезъ Белорадо. Они объявляли въ тѣхъ мѣстахъ, гдѣ появлялись, что графъ Монтемодинъ провозглашается Королемъ во всей Испаніи. Это событіе обратило здѣсь на себя нѣкоторое вниманіе. Не думаютъ, чтобы Эстудіанте рѣшился на такое смѣлое предпріятіе, не рассчитывая на сильную помощь.

23 Іюня.

Вчера Мадридскіе министры имѣли продолжительное совѣщаніе съ Иnfантомъ Дономъ Францискомъ де Паулою, по возвращеніи его изъ Пардо. Въ газетахъ обнародованъ допросъ Г. Анжеля де ла Рива, обвиняемаго въ томъ, что онъ сдѣлалъ два выстрѣла въ Королеву Изабеллу. Государственный адвокатъ предложилъ — казнить его, но онъ увѣряетъ судей въ своей совершенной невинности. Жена Г. де

урządzone będą lepiej wszystkie wydziały, już to przez rozdzielenie niewłaściwych gałęzi, już to przez połączenie mających z sobą styczność. Członkami nowej Rady Stanu są: 1) Kardynał Camerlengo (Mistrz dworu); 2) Kardynał Prefekt budowy lądowych i wodnych; 4) Audytor Kamery; 5) Gubernator Rzymu; 6) Podskarbi Jeneralny; 7) Prezes armii (Minister wojny). Oprócz tych mogą być jeszcze przyzywani do narad naczelniocy (*Capi*) różnych dykasteryj.

Florenca, 12 czerwca.

Nowe prawo o cenzurze, które weszło w wykonanie na początku teraźniejszego miesiąca, wydało już widocznie ten skutek, iż się polepszyły wydawane tutaj pisma peryodyczne, czego właśnie od dawna żądano. *Gazeta di Firenze* znacznie swój format powiększyła. Kiedy, niedawno, Wielki Xiążę powrócił tu z Maremmenu, przybyła do niego, dla oświadczenia ogólnej wdzięczności za rzezzone prawo, deputacja, składająca się z członków senatu, profesorów, адвокатов i pisarzy. Jego Cesarska Wysokość przyjął deputację nader łaskawie, i ze słów, jakie przemówił z téj okoliczności, wnoszą, że nastąpią jeszcze inne liczne reformy, odpowiednie duchowi czasu.

Испанія.

Мадридъ, 22 czerwca.

Infant Don Franciszek udał się d. 19 do Pardo i miał tam długą rozmowę z Królem. Ten ostatni oświadczyć miał Posłowi francuzkiemu, że wtenczas tylko pojedna się z Królową, jeżeli wszyscy Ministrowie z gabinetu ustąpią i Jeneral Serrano będzie oddalony. Te warunki nie mogą być przyjęte, gdyż tym sposobem przyznano by Królowi *de facto* prawo obalania każdego ministerstwa, któreby mu się nie podobało, i wywierania wpływu na rządy kraju.

— Gazety rządowe starały się wystawić przybycie Monsignora Brunelli jako Nuncjaturę Papieżką, przypuszczającą uznanie rządu Izabelli przez Stolicę Apostolską. Missya wszakże tego Prafata nie ma takiego charakteru; jest on nie Nuncyuszem, ale tylko Delegatem Apostolskim, przybył zaś do Hiszpanii jedynie dla obejrzenia stanu katolicyzmu w tym kraju. Królowa przyjęła go z wielką uroczystością, ucałowała piérścień Prafata, przyjęła z rąk jego list papieżki, ale rozmowa z jego strony ograniczyła się na wynurzeniu przyjemności, jakiej doznał, widząc pobożność Hiszpanów w prowincyach, które przebył w swojej podróży.

— Onegdaj rozeszła się tu pogłoska, że w nocy z d. 19, były karlistowski Pułkownik Arnaiz, znany pod nazwiskiem *el Estudiante*, wkroczył do Quintanapalla i różnych innych miejsc, położonych na drodze z Bourgos do Ponorco, z 30 do 40 umundurowanymi jeźdźcami, Karola VI Królem obwołał, posterunki żandarmeryi zniósł, wszystkie konie pocztowe uprowadził i telegraf podpalił. Nazajutrz wysłano na ściganie jego 100 ludzi z Bourgos, gdzie wielka panowała trwoga. Zdaje się, że ci Karliści udali się przez Belorado w góry Montes de Oca. Gdzie tylko przybyli, wszędzie rozgłaszali, że Hr. Montemolin w całej Hiszpanii Królem obwołany został. Ten wypadek sprawił tu niejaki wrazenie, sądzą bowiem, że Estudiante nie odważyłby się na tak śmiałe przedsięwzięcie, gdyby nie liczył na obszerną pomoc.

Dnia 23 czerwca.

Wczoraj, Ministrowie gabinetu madryckiego mieli długą konferencyą z Infantem Don Franciszkiem de Paulo, za jego powrotem z Pardo. Przedmiotem jej miało być ogłoszone właśnie w gazetach śledztwo w sprawie P. Angoli de la Riva, oskarżonego, jak wiadomo, o to, że dwakroć strzelił do Królowej Izabelli. Adwokat rządowy uczynił propozycją aby go skazać na śmierć, ale obżalowany nie przestaje zapewniać sędziów o zupełnej swojej

ла Рива скончалась на сихъ дняхъ послѣ продолжительной и тяжелой болѣзни.

П О Р Т У Г А Л И Я .

Разсѣянные извѣстія о ходѣ дѣлъ въ Португаліи, въ *M. Chronicle* сообщаются въ слѣдующемъ порядкѣ, со дня обнародованія королевскаго всепрощенія (т. е. отъ 10 Іюня) до послѣднихъ извѣстій изъ Лиссабона и Оporto, простирающихся по 21 Іюня.

„Лишь только Королева, по ходатайству французскаго, англійскаго и испанскаго посланниковъ, согласилась утвердить всепрощеніе, на основаніи коего опортская юнта изъявила тѣмъ же посланникамъ готовность положить оружіе, и отправила маркиза Люле въ Лиссабонъ для составленія дальнѣйшихъ условій, какъ вдругъ находящіеся въ Лиссабонѣ Кабраллисты, начали явно возставать противъ сей примирительной мѣры, и такимъ образомъ находящихся тамъ Сентябристовъ побудили къ спорамъ и возмущеніямъ. Эти возмущенія, хотя и легко погашенныя, вспыхнули именно въ день обнародованія всепрощенія, и въ слѣдствіе сего на другой же день, издано было новое королевское постановленіе, по силѣ коего всепрощеніе должно возмѣнить обязательную силу не прежде, какъ только послѣ того, когда опортская юнта и всѣ вообще инсургенты покорятся. Узнавши объ этомъ маркизъ Люле, не выходя даже на берегъ въ Лиссабонѣ, прибылъ отратно въ Оporto; юнта же объявила съ своей стороны, что она до тѣхъ поръ не положитъ оружія, пока принятыя уже прежде условія не будутъ приведены въ дѣйствіе. При такомъ положеніи дѣлъ, посланники трехъ державъ вынуждены были снова прибѣгнуть къ понудительнымъ мѣрамъ, и съ этою цѣлю адмиралъ Паркеръ, предпринявъ 13 числа извѣстную уже экспедицію въ Сетувадь (*См. N. 51 Вил. Вѣст.*), а испанскія войска получили предписаніе двинуться сухимъ путемъ къ Оporto, куда длжны были прибыть 23 или 24 числа. Что между инсургентами въ этомъ городѣ господствуютъ безпорядки и недоразумѣнія, объ этомъ можно судить изъ того обстоятельства, что, по послѣднимъ извѣстіямъ, начальники либеральной партіи въ войскахъ юнты, какъ то: баронъ Альмаргемъ, Торносъ, Цезаръ Васконцеллосъ и другіе, подали въ отставку, и власть перешла въ руки мигелистской партіи, къ которой также принадлежитъ старый генералъ Повоасъ, нынѣ главнокомандующій въ Оporto, и имѣющій подъ своимъ начальствомъ, какъ увѣряютъ, до 14,000 чел. Часть войскъ Са да Бандейры, которая вмѣстѣ съ нимъ не хотѣла покориться въ Сетувадь, и оставила этотъ городъ, избравъ своимъ начальникомъ Голамби, была преслѣдуема конницею генерала Винхеса, которая всѣхъ оставшихъ инсургентовъ безощадно умерщвляла. Наконецъ, по прибытіи въ Агоасъ-Мурасъ, Голамби объявилъ своимъ солдатамъ, что хотя онъ самъ думаетъ достигнуть Эворы, и тамъ до послѣдней капли крови сопротивляться врагамъ, однако всѣмъ желающимъ дозволяетъ оставить его ряды, и разойтись по домамъ. Въ слѣдствіе того почти всѣ волонтеры, числомъ около 1,500 чел., положили оружіе и отправились на родину. — Коимбра, Визень и Гуарда оставлены инсургентами, а во многихъ мѣстахъ сами жители оказываютъ нерасположеніе къ шатающимся гверильескимъ шайкамъ. Адмиралъ Паркеръ, какъ уже извѣстно, готовится съ значительною частію своей эскадры отправиться въ Оporto, чтобы юнту заставить изъявить покорность. Однимъ словомъ, все предвѣщаетъ скорый конецъ мятежу и интервенціи трехъ державъ въ Португаліи, если не случатся какія либо непредвидѣнные обстоятельства.

niewinności. Żona P. de la Riva umarła w tych dniach w skutek długiej, obłóźnej choroby.

PORTUGALIA.

Rozpierzchłe ze wszęch stron wiadomości o toku spraw w Portugalii, *Morning-Chronicle* szykuje w następującym porządku, od dnia ogłoszenia amnestyi królewskiej (d. 10) do ostatnich wiadomości z Lizbony i z Oporto, dochodzących do d. 21 czerwca.

„Zaledwo Królowa, za wdaniem się Posłów: francuzkiego, angielskiego i hiszpańskiego, skłoniła się do podpisania amnestyi ogólnej, na mocy której Junta w Oporto oświadczyła też tymże Posłom gotowość złożenia broni, i Margrabię Loulé dla ułożenia dalszych warunków do Lizbony wysłała; znajdujący się w Lizbonie Kabraliści, zaczęli powstawać głośno przeciw temu pojednawczemu środkowi, i tym sposobem, będących tamże Septembrystów, do sporów i zaburzeń wyz wali. Zaburzenia te, jakkolwiek pokromione łatwo, zasły właśnie w dzień ogłoszenia amnestyi, i w skutek tego nazajutrz, wydany został nowy dekret królewski, mocą którego, amnestya nie pierwój miała wejść w wykonanie, aż się Junta w Oporto, i wszyscy w ogólności rokoszanie poddadzą. Uwiadomiony o tém Margr. Loulé, nie wysiadłszy nawet na ląd w Lizbonie, z niczem do Oporto powrócił, Junta zaś tamedzna oświadczyła ze swojej strony, że dopóty nie złoży broni, dopóki umówione już poprzednio warunki w wykonanie wprowadzone nie będą. W tém położeniu rzeczy, Posłowie trzech interwencyjnych mocarstw, zmuszeni byli znów uciec się do czynnych środków przymusu, i w tym celu Admirał Parker, przedsięwziął d. 13-go wiadomą już wyprawę do Setubal, (*Ob. N. 51 Kur. Wiek.*), a wojska hiszpańskie otrzymały rozkaz posuwania się lądem do Oporto, gdzie miały stanąć d. 23 lub 24 czerwca. Że między powstańcami w tém mieście musi panować nieład i nieporozumienie, dowodzi ta okoliczność, iż podług ostatnich wiadomości, naczelnicy stronnictwa liberalnego w wojsku Junty, jako to: Baron Almagem, Tornos, Cezar Vasconcellos, i inni, podali się do dymissyi, i władza przeszła w ręce stronnictwa Miguelistowskiego, do którego należy stary Jenerał Povoas, dowodzący teraz naczelnie w Oporto, i mający pod swemi rozkazami, jak gloszą, do 14,000 ludzi. Część wojska Sa da Bandeiry, która z nim razem nie chciała się poddać w Setubal, i opuściła to miasto, z 4 działami, udając się ku Eworze, pod dowództwem Galamby; ścigana była przez jazdę Jen. Vinhaes, która wszystkich pozostających w tyle powstańców bez litości zabijała. Nakoniec, za przybyciem do Agoas Muros, Galamba oświadczył swoim żołnierzom, że lubo sam ma zamiar dostać się do Ewory, i tam do ostatniej kropli krwi opierać się nieprzyjaciolom, pozwala jednak wszystkim, którzyby tego życzyli, opuścić go i rozejść się do domów. W skutek tego, prawie wszyscy ochotnicy z Algarbii, w liczbie około 1,500, złożyli broń i wrócili do miejsc rodzinnych. Koimbra, Visen i Guarda opuszczone są przez powstańców, a w wielu miejscach sami mieszkańcy okazują stanowczą nieprzyjaźń przeciw tułającym się bandom gnerylasów. Admirał Parker, jak już wiadomo, gotował się z większą częścią swojej eskadry udać się do Oporto, aby Juntę do poddania się przynaglic. Jednym słowem, wszystko zapowiada blizki koniec powstania i interwencyi trzech mocarstw w Portugalii, jeśli niespodziewane jakie okoliczności nie zajdą.“